

Saksbehandler: Rávdná Turi Henriksen

Referanser:

KR 35/08

SKR 20/08

Saksdokument:

Oversikt over hørings svar bispedømmevis (bare til SKR og KR)

Lokalisering av Samisk Kirkeråds sekretariat

Sammendrag

Samisk kirkeråd er opptatt av å finne tjenlige arbeidsformer som kan bidra til å styrke Rådets rolle som pådriver for videreutvikling av samisk kirkeliv med helhetsansvar for sørsamiske, lulesamiske og nordsamiske språkgrupper.

Høringsrunden som er gjennomført om en eventuell ny lokalisering av Samisk kirkeråds sekretariat til Tromsø eller Oslo, gir i hovedsak tilslutning til en lokalisering til Tromsø. Det finnes likevel en viss skepsis fra sørsamiske høringsinstanser til å flytte sekretariatet fra Oslo til et nordsamisk område.

Samisk kirkeråd skal gi sin innstilling til lokaliseringssted til Kirkerådet. Kirkerådet behandler lokalisering av Samisk kirkeråds sekretariatet på rådets møte i september 2008.

Forslag til vedtak fra Samisk kirkeråd

Samisk kirkeråd har gjennomført en høringsrunde om en eventuell ny lokalisering for Samisk kirkeråds sekretariatet.

Med utgangspunkt i hørings svar vil Samisk kirkeråd anbefale følgende lokalisering av sekretariatet i Samisk kirkeråd:

1. Tromsø velges som lokaliseringssted.
2. Saken oversendes Kirkerådet for sluttbehandling.

Forslag til vedtak fra Mellomkirkelig råd

Mellomkirkelig råd har følgende innspill til Kirkerådet ang. lokalisering av sekretariatet i Samisk kirkeråd:

.....

Saksorientering

Bakgrunn

I SKR sak 12/08 *Lokalisering av SKRs sekretariat – status pr. februar 2008* ba Samisk kirkeråd sekretariatet om å utrede to alternativer lokaliseringssteder, Oslo og Tromsø.

Historikk

Kirkemøtet opprettet Samisk kirkeråd med virkning fra 1. januar 1993 som et sentralkirkelig organ med et landsdekkende ansvar. I oppstarten var sekretariatet plassert i Nord-Hålogaland bispedømmekontor i Tromsø. Fra 1995 har sekretariatet vært samlokalisert med Kirkerådet og Mellomkirkelig råd i Kirkens hus i Oslo. Samisk kirkeråd behandlet lokaliseringsspørsmålet på nytt i 1998. Rådet vedtok fortsatt lokalisering i Oslo for seks år, men ba om å behandle saken på nytt i 2005. Lokaliseringsspørsmålet er derfor en oppfølging av vedtaket fra 2005.

Siden 1998 har tre samiske representanter, en fra hver av de tre nordligste bispedømmer vært delegater til Kirkemøtet. Dette er de samiske representantene i de tre nordligste bispedømmerådene. Fra 2007 har leder i Samisk kirkeråd og hatt møte- og talerett i Kirkerådet. Videre er det samisk representasjon i Komiteen for internasjonale spørsmål underlagt Mellomkirkelig råd. Samisk medbestemmelse i kirkelige beslutningsorganer har bidratt til å synliggjøre samiske perspektiver i Kirkemøtet.

Samisk kirkeråd er opptatt av å finne tjenlige arbeidsformer som kan bidra til å styrke Rådets rolle som pådriver for videreutvikling av samisk kirkeliv med helhetsansvar for sørsamiske, lulesamiske og nordsamiske språkgrupper. Rådet har holdt frem følgende momenter som betydningsfulle i vurderingen av hva som er hensiktsmessig lokalisering for sekretariatet (SKR sak 12/08):

- Betydning av nærhet til samiske faglige og kirkelige miljøer som kan understøtte rådets arbeid med ivaretagelse og fornyelse av samisk kirkeliv.
- Betydningen av gode kommunikasjoner med hensyn til kontakt mellom de sentralkirkelige råd, og de tre samiske språkområder.
- Kartlegging av hva dagens lokalisering faktisk innebærer, og vurdering av om, og på hvilken måte sentrale funksjoner og deltakelse i vitale prosesser kan ivaretas ved en eventuell ny lokalisering.
- Betydningen av å finne en samlende løsning, spesielt med tanke på å ivareta alle de tre språkgruppene i samisk kirkeliv.
- Valg av lokalisering må sees i lys av hva som er Samisk kirkeråds rolle og prioriteringer i lys av rådets mandat.

Høringsbrevet

Samisk kirkeråd sendte 5 lokaliseringalternativer ut på høring: Kárášjohka/Karasjok, Romsa/ Tromsø, Bodø, Trondheim og Oslo. Rådet ba høringsinstansene gi sin vurdering ut fra momentene nevnt nedenfor. I høringsbrevet holdt rådet fram Romsa/Tromsø som det mest aktuelle lokaliseringalternativet ut fra en foreløpig og begrunnet helhetsvurdering. Rådet ba høringsinstansene om å ta stilling til Tromsø som lokaliseringssted, samt gi et begrunnet svar for en eventuelle støtte til de andre alternativene som rådet sendte på høring (Kárášjohka/Karasjok, Romsa/ Tromsø, Bodø, Trondheim og Oslo).

Rådet begrunnet Romsa – Tromsø som beste alternativ på følgende måte:
Romsa - Tromsø er i dag den viktigste samiske universitetsbyen med fagmiljøer på felter som samisk språk (nord), kultur og historie, urfolksstudier, nordnorsk /samisk religiøsitet, teologi og praktisk-kirkelig utdanning. Byen samler mange samiske studenter, hovedsakelig fra det nordsamiske miljøet, men også fra lulesamiske og sørsamiske områder. Byen er jevnlig vertskap for større konferanser relatert til samiske forhold. Man kan forvente at Romssa - Tromsøs rolle på disse feltene vil vokse i tiden som kommer.

Flyplass ligger 5-10 minutter fra sentrum med jevnlig avganger til flyplasser i Nord-Norge, Trondheim, Oslo og Luleå. Det er overkommelig kjøreavstand til store deler av det nordsamiske området, og til det kjernesamiske området for lulesamene. Kommunikasjonene mot det sørsamiske området er dårligere, men ikke nødvendigvis dårligere enn de er fra Oslo.

En tett kontakt mellom de sentralkirkelige råd i Oslo vil være en forutsetning for å fylle rollen som et sentralkirkelig organ på en tilfredsstillende måte også i fremtiden. Det går jevnlig direktefly til Oslo, og reisetiden fra Romssa - Tromsø sentrum til Oslo sentrum er på ca. 3 timer.

Romsa - Tromsø fremstår på mange måter som et kompromiss. Stedet vil antakelig ikke fremstå som et førstealternativ for mange miljøer i Indre Finnmark ut fra et nordsamisk perspektiv med vekt på sterke samiske språkmiljøer, samt ut fra hensynet til at mange sentrale samiske institusjoner har sin hovedlokalisering i Kárášjohka -Karasjok eller Guovdageaidnu - Kautokeino. Romsa - Tromsø vil antakelig være den eneste akseptable lokaliseringen i det nordsamiske området sett fra et lulesamisk og et sørsamisk perspektiv. Antakelig vil også mange fra sjøsamiske miljøer foretrekke Romsa - Tromsø.

Samisk kirkeråd er gitt et dobbelt mandat i Dnk i spenningen mellom majoritet og minoritet. Rådet er opptatt av å holde fast på Samisk kirkeråds rolle som et sentralkirkelig organ med nærhet til de løpende prosessene i det sentralkirkelige system. Flere i rådet signaliserer imidlertid at det i fremtiden er naturlig å styrke nærheten til samisk kirkeliv og det samiske samfunnet, for å kunne innta en mer aktiv rolle i videreutviklingen av samisk kirkeliv.

En utfordring ved en eventuell lokalisering i Romsa - Tromsø er å sørge for at lulesamisk og sørsamisk kirkeliv ikke nedprioriteres i forhold til et nordsamisk fokus. Dette krever en gjennomtenkning av hvordan nærheten til sør- og lulesamisk kirkeliv kan ivaretas på en tilfredsstillende måte. Det må holdes fast på at rådets helhetsansvar for sør-, lule- og nordsamisk kirkeliv står fast også ved eventuell relokalisering, og at det fortsatt er rådets prioriteringer som skal være styrende for rådets arbeid, uavhengig av sekretariatets lokalisering.

Vurdering

Samisk kirkeråd har sitt mandat fra Kirkemøtet og er utformet i rådets statutter, vedtatt av KM. Her uttrykkes det at SKR skal sikre medbestemmelse og innflytelse på Den norske kirke, samtidig som det skal utvikle en nærhet til det samiske samfunn. Videre skal SKR videreutvikle samisk kirkeliv i sin bredde, utvikle samarbeid mellom samisk kirkeliv i de nordiske land og Russland, og ivareta urfolksspørsmål i samarbeid med Mellomkirkelig råd.

Høringssvar

Av 44 høringssvar støtter 29 en lokalisering til Tromsø, 9 støtter Oslo, 5 støtter Karasjok og 1 støtter Trondheim som lokaliseringssted. I tillegg er det 5 høringsinstanser som angir et ønske om prosjektkontor i Trondheim for å ivareta sørsamisk kirkeliv

Tromsø fremstår som den mest samlede løsningen ut ifra høringssvarene. Dette har også Rådet selv sagt i høringsbrevet. Høringssvar i Nord-Hålogaland bispedømme støtter i hovedsak Tromsø som lokaliseringssted, men 8 av høringsinstansene foreslår en annen lokalisering, 5 går inn for Karasjok, mens 3 støtter Oslo som lokaliseringssted.

Karasjok og Kautokeino menigheter og prost i Indre Finnmark støtter Karasjok som lokaliseringssted. I tillegg støtter Måsøy kirkelige fellesråd og prosten i Indre Troms Karasjok som lokaliseringssted. Et argument er nærheten til Sametinget. Høringssvar som støttet Karasjok, har ikke tatt stilling til om Tromsø er et egnet sted for lokalisering av Samisk kirkeråd. Momentene som er løftet frem i argumentasjonen for Karasjok, har likevel relevans fordi det går på behovet for nærhet til det samiske samfunn og samisk kirkeliv, nærhet til forsknings- og fagmiljøer og mer synlighet i samisk offentlighet.

Tre høringssvar i Nord-Hålogaland bispedømme argumenterer for Oslo ved at det synliggjør et felleskirkelig ansvar for samisk kirkeliv og delaktighet i det sentralkirkelige systemet. Ett av høringsinstansene ønsker Tromsø som 2. alternativ for lokalisering, og en annen peker på ønsket om å bygge ut tjenester med utekontorer for å øke handlekraften lokalt. Dette viser at også instanser som støtter Oslo, peker på viktigheten av å ha nærhet til samiske områder.

I Sør-Hålogaland bispedømme har alle høringsinstanser som har svart, støttet Tromsø som lokaliseringssted. Det er vanskelig å se fra høringssvarene om vurderingene er gjort i et samisk perspektiv. Kun Bodø domprosti uttrykker en bekymring for at nordsamisk kan

bli dominerende i forhold til de mindre samiske språkgruppene, men går inn for Tromsø ut i fra en helhetsvurdering. Høringsinstanser fra det kjernesamiske området i Tysfjord, blant annet Árran – lulesamisk senter og Tysfjord kirkelige fellesråd har ikke avgitt høringssvar. Det kan ha flere årsaker, men det kan antas at dersom det hadde vært sterk motstand mot Tromsø som lokaliseringssted, ville det ha kommet høringssvar. Hamarøy, som også har et betydelig innslag av lulesamisk befolkning, har gått inn for Tromsø. Bildet som høringssvarene i Sør-Hålogaland gir, er en entydig støtte for Tromsø.

I høringssvar i Nidaros bispedømme er skepsisen mot Tromsø som lokaliseringssted tydelig. 6 høringsinstanser støtter Oslo, 1 støtter Trondheim og 3 går inn for Tromsø. De fleste uttrykker engstelse for at det sørsamiske kan svekkes og tape i forhold til det nordsamiske. Meråker kirkelige fellesråd og Stjørdal prosti støtter Tromsø. Om disse instansene har vurdert lokaliseringen ut i fra et samisk perspektiv, er vanskelig å vite. Men prest for sørsamer støtter Tromsø som lokaliseringssted ut i fra en helhetsvurdering. Han er likevel bekymret for at Samisk kirkeråd kan bli preget av det nordsamiske. Høringssvarene viser at det heller ikke innen Nidaros bispedømmeråds område er en entydig avvisning av Tromsø som lokalisering.

Argumentasjonen for lokalisering i Oslo har, i tillegg til frykten for at det sørsamiske skal svekkes, også en annen type argumentasjon, nemlig fordelene ved å være til stede sammen med det øvrige sentralkirkelige systemet. I tillegg til svarene fra Nidaros, er dette hovedargumentet fra 3 høringsorganer innen Nord-Hålogaland bispedømme (Prosten i Alta, prosten i Vadsø, Alta kirkelige fellesråd), samt fra en sentral høringsinstans, nemlig Samisk kirkeråds ungdomsutvalg. Høringsinstansene mener at samlokalisering av de sentralkirkelige råd i Oslo, sikrer samisk kirkelivs posisjon på det sentralkirkelige nivå. Videre vil en slik samlokalisering gi kirkepolitisk status, administrativ tyngde og samdriftsfordeler. Denne argumentasjonen kan tyde på en skepsis til at samisk kirkeliv vil bli tilstrekkelig ivaretatt på sentralkirkelig nivå ved en eventuell flytting fra Oslo til Tromsø, og en redsel for at sekretariatet vil bli for sårbart men hensyn til administrative - og andre støttefunksjoner.

Oppsummering av høringssvar

Høringssvarene gir et bilde både av argumentene for hver av de to lokaliseringsalternativene, samt hvordan stemmene fordeles mellom bispedømmene/språkområdene.

1. Argumenter for henholdsvis Tromsø og Oslo:
 - *Tromsø* støttes fordi man ønsker å styrke nærheten til et samisk miljø, samisk offentlighet og relevante samiske fagmiljøer.
 - *Oslo* støttes av to hovedgrunner:
 - a. man er engstelig for at det sørsamiske fokuset skal svekkes og

b. man ser fordeler ved nærhet til det sentralkirkelige system: synliggjøring av det samiske i samlokalisering med de to øvrige sentralkirkelige råd, status, samdriftsfordeler og administrativ styrke.

2. Stemmefordeling mellom bispedømmene/språkområder

Høringssvar fra Nord- og Sør-Hålogaland tydeliggjør en bred støtte til Tromsø i forhold til Oslo. Det er tydelig skepsis til Tromsø fra Nidaros /det sørsamiske området, men det finnes også en viss støtte.

Skepsisen som har komme til uttrykk overfor Tromsø fra høringsinstansene i Nidaros er *eksplisitt*. Den store støtten til Tromsø, med noe støtte til Karasjok, i Nord- og Sør-Hålogaland kan tolkes som en *implisitt skepsis* til fortsatt lokalisering i Oslo. Dette kan ligge til grunn i en del av høringssvarene. Når Rådet skal veie de ulike signalene opp mot hverandre i valg av lokaliseringssted, må dette også tas i betraktning.

Retning for den videre behandling

Rådet har gjennomført en høring, og har ønsket å vite hva de ulike områdene mener om lokaliseringsspørsmålet. Rådet vil lytte til de svar som er gitt. Hvilke signaler gir høringssvarene samlet sett som kan peke ut en retning for rådets videre behandling av saken?

Det er stor oppslutning blant høringssvarene om Samisk kirkeråds argumentasjon for Tromsø som lokalisering. Høringssvarene gir mandat til å bygge videre på argumentasjonen rundt Tromsø. Det betyr at man må prøve ut hvor langt argumentasjonen for Tromsø rekker i forhold til bredden av momenter som må tas i betraktning ved den endelige vurderingen. Hvis Tromsø til slutt ikke blir valgt, er det ikke fordi Oslo framstår som det klare alternativet, men fordi Tromsø likevel ikke er god nok. Saksdokumentet vil bygge sin argumentasjon rundt et slikt resonnement.

Det blir viktig å ta høyde for både de eksplisitte og implisitte innvendingene som reises mot Tromsø. Det kan formuleres i følgende spørsmål:

- Er det mulig å ivareta sørsamisk og lulesamisk kirkeliv fra Tromsø?
- Er det mulig å ivareta tilstrekkelig tilstedeværelse i det sentralkirkelige nivået fra Tromsø? Hvor viktig er dette i forhold til å arbeide mot andre nivåer i kirken?
- Er det mulig å bygge opp et sekretariat i Tromsø som er tilstrekkelig robust faglig og administrativt?

Lokaliseringsspørsmålet i et faseperspektiv

Spørsmålet om lokalisering for Samisk kirkeråds sekretariat må ses i et faseperspektiv.

Siden 1995 har Samisk kirkeråd hatt sin hovedlokalisering på Kirkens hus i Oslo. Denne lokaliseringen var et heldig grep med hensyn til å etablere Samisk kirkeråd og samisk kirkeliv som en synlig og selvfølgelig størrelse i det sentralkirkelige system. Samisk kirkeråd har siden etableringen i 1993 lyktes godt med å etablere seg som et sentralkirkelig organ som lyttes til og regnes med i Den norske kirke. Dette ville vært

langt vanskeligere å få til med for eksempel Tromsø som lokalisering. Spørsmålet er om etablerings- og oppbyggingsfasen har nådd så langt at Samisk kirkeråds rolle i det sentralkirkelige system i stor grad har satt seg. Rådet må stille spørsmålet om rollen som det sentralkirkelige organ er tilstrekkelig etablert til at oppmerksomheten nå i større grad kan rettes mot andre felt og utfordringer.

Posisjonen i det sentralkirkelige system er alene ikke nok til at Samisk kirkeråd skal lykkes med ”å fremme, verne og samordne samisk kirkeliv i Den norske kirke”, og ”stimulere til at samisk kirkeliv blir ivaretatt som en nødvendig og likeverdig del av Den norske kirke” (jmf. statuttene § 2).

Siden etableringen av Samisk kirkeråd har Kirkemøtet behandlet flere saker av stor prinsipiell betydning for samisk kirkeliv. Et eksempel på dette er Kirkemøtesak 13/1997 *Urfolk i den verdensvide kirke med utgangspunkt i samisk kirkeliv – den såkalte ”forsoningssaken fra 1997”*. Denne saken er imidlertid samtidig et eksempel på at synlighet og gode vedtak på det sentralkirkelige nivå ikke nødvendigvis når ned til samisk kirkeliv lokalt. Flere menighetsråd i Indre Finnmark prosti, det eneste prostiet i Den norske kirke som er opprettet for å ivareta samisk kirkeliv, har ikke behandlet saken, ikke engang som orienteringssak. Det viser at Samisk kirkeråd må ha oppmerksomheten vendt mot mer enn det sentralkirkelige system. Dette er nødvendig for å oppfylle sitt mandat om å fremme, verne og samordne samisk kirkeliv.

Det synes som om den største flaskehalsen for å videreutvikle samisk kirkeliv ikke ligger i det sentralkirkelige leddet, men i det regionale leddet og nedover. Det betyr ikke at Samisk kirkeråd skal overta oppgaver som tilligger bispedømmerådene. Det betyr i stedet at Samisk kirkeråd må være samarbeidspartner for bispedømmerådene for å styrke dette leddet slik at det kan være en støtte for lokalt menighetsliv, og bygge opp kompetansen hos ansatte innenfor samisk kirkeliv.

Et argument for å flytte Samisk kirkeråds sekretariat til Tromsø, kan være at Samisk kirkeråd går over i en ny fase, med større oppmerksomhet mot problemstillinger knyttet til det regionale leddet og nedover til menighetsnivået.

Dette kan svekke posisjonen i det sentralkirkelige nivået. Dagens kommunikasjonsmuligheter ligger godt til rette for at det er mulig å opprettholde tilstrekkelig kontakt og kommunikasjon med det øvrige sentralkirkelige system.

Videre er det også viktig å huske på at Samisk kirkeråd ikke alene har eneansvar for å ivareta de samiske perspektiver i Den norske kirke. Man må kunne forvente at Samisk kirkeråd og samisk kirkeliv er så innarbeidet i systemet at det øvrige sentralkirkelige system tar ansvar for å etablere rutiner for å tenke at alle saker i sentralkirkelige beslutningsorganer kan ha betydning eller ha konsekvenser for samisk kirkeliv. Det betyr at de også vil involvere og orientere samisk avdeling på et tidlig stadium i saksbehandlingen.

Dagens lokalisering i fellessekretariatet i kirkens hus

De sentralkirkelige råd har et felles sekretariat som i all hovedsak er samlokalisert i Kirkens Hus. I tillegg til at sekretariatet består av medarbeidere på ulike fagfelt, ivaretas mange fellesfunksjoner også i sekretariatet.

Administrasjonsavdelingen ivaretar alle personalrelaterte spørsmål, regnskap, arkiv- og postbehandling, sentralbord og IT-support. I tilknytning til de nevnte oppgaver gjennomfører avdelingens ansatte veiledning og opplæringsvirksomhet overfor staben i tilknytning til de ulike programmene som nyttes.

Informasjonsavdelingen har også servicefunksjoner i forhold til staben som helhet, dette innebærer bl.a formidling av stoff om samisk kirkeliv på ulike måter, bl.a ved å tilrettelegge informasjon/nyheter/pressemeldinger på kirkens nettsider.

Når det gjelder samarbeid innenfor de ulike fagområdene vil det også i tiden fremover være behov for nært samarbeid mellom Kirkerådets trosopplæringssekretariat og samisk trosopplæring. Videre har Samisk kirkeråd et felles ansvar med MKR når det gjelder å følge opp urbefolkningsspørsmål. I tillegg til disse spesifikke områdene er det også aktuelt med samarbeid med fagpersonell i Kirkerådets sekretariat for øvrig, et sekretariat som har høy kompetanse innenfor et bredt fagspekter som bl.a teologi, liturgikk, hymnologi, diakoni, kateketikk, kjønn- og likestilling, samfunnsrelaterte spørsmål, jus, internasjonale forhold, menneskerettigheter og utdanningsrelaterte spørsmål.

Det bør også nevnes at budsjett- og årsplanarbeid, årsmelding m.v. er oppgaver som må samordnes på tvers av avdelingene.

Ny lokalisering og konsekvenser

Sekretariatet

Ved en eventuell ny lokalisering i Tromsø, er det nødvendig at sekretariatet for Samisk kirkeråd er samlet på ett sted. Sekretariatet er lite og har behov for å være fysisk samlet for å utnytte den samlede kompetanse best mulig.

Samarbeid med bispedømmenivået

Det ligger i tildelingsbrevet fra departementet at sentralkirkelig nivå skal samarbeide med bispedømmenivået. Slik sett er det et fellesanliggende for de tre sentralkirkelige råd som må gjennomtenkes uavhengig av lokalisering for Samisk kirkeråds sekretariat.

Deltakelse i vitale prosesser og fellesfunksjoner

Ledermøter

Det holdes ukentlig ledermøter hvor avdelingslederne og seksjonslederne orienterer og drøfter saker med hverandre. Det skrives referat fra møtene som sendes alle ansatte.

Samisk avdeling bør ha faste møter i fellessekretariatet i Oslo 1 gang i uken, samt delta på ledermøter også på telefonen der fysisk tilstedeværelse ikke er mulig. I tillegg må det lages rutine for e-post – utveksling som ivaretar viktig informasjonsbehov.

Fellesfunksjoner

Samisk avdeling har i dag dekket alle sine kostnader til fellesutgifter av nødvendige kontorstøttefunksjoner som kopiering, telefon/faks, kontorrekvisita, datarekvisita, aviser/tidsskrifter og nødvendige databehandlingstjenester over det fellesbudsjett som tildeles Kirkerådet. Avdelingen betjenes av felles sentralbord og felles arkivtjenester og har tilgang til Kirkerådets omfattende bibliotekjeneste. Brukerstøtte på IKT dekkes også av IKT-ansvarlig i Kirkerådet.

Økonomiske/administrative konsekvenser

Ved eventuelt flytting vil avdelingens kontorlokaler i hvert fall i en overgangsperiode stå tomme. Dette medfører at utgifter til husleie, fellesutgifter, strøm og renhold må dekkes i tillegg til dagens utgifter her i Oslo. Avhengig av hvilken modell som velges vil kostnadene på noen områder kunne reduseres hvis for eksempel alle medarbeiderne flyttes til Tromsø. Samisk avdeling har i dag to kontorsteder både Oslo og Kautokeino med kontor plass i kommunehuset. Utgifter til kontoret i Kautokeino utgjør ca. 40.000 i dag. Disse vil nesten i sin helhet kunne spares ved en samlokalisering i Tromsø.

Når det gjelder fellesfunksjonene vil det være en del utgifter som er vanskelig å anslå kostnadsnivået på, men som det gjøres en beskrivelse av i det følgende og hvor det må gjøres en beregning ut fra hvilke konkrete løsninger som velges.

1. Postbehandlingstjenester – det må regnes utgifter til utsendelse av post, porto m.v. Dette vil avhenge av hvor mye det blir. I tillegg må kopi av alle utsendte brev sendes Oslo for skanning.
2. Arkiv/WebSak – post som kommer til ny lokasjon må åpnes og alt som skal journalføres må sendes Oslo for skanning.
3. Sentralbord – avhenger av løsning og om samisk avdeling fortsatt skal være tilknyttet sentralbordet i Oslo.
4. Økonomi/regnskap – Alle fakturaer som kommer til nytt kontorsted må sendes Hamar. Her blir det dobbeltbehandling da vi allerede sender fakturaer dit flere ganger i uka fra Oslo. Videre må alle økonomirapportene sendes dere i papir, arbeid her vil være konvoluttering, porto og utsendelse. All fakturering av utgifter må sendes Oslo.
5. Reiseregninger – disse må registreres i ESS for dere ansatte og bilag sendes Oslo. For alle andre må regningene sendes Oslo for manuell innlegging i SAP.
6. Informasjonstjenester – det må legges inn mer på internett fra dere. Flytting vil også redusere kommunikasjonen med info-staben slik at det vil kreves mer tid til oppfølging. Alt som skal sendes menighetene i fellessendinger må først sendes Oslo.
7. IT-support – Det vil brukes mer tid på anskaffelse av utstyr som først må sendes hit for å bli riktig satt opp for så å sendes til ny lokasjon. All annen support må kjøpes lokalt der en er. (Tilsvarende skjer med Liturgisk senter i dag).

8. Kontorutstyr – må kjøpes lokalt og til en høyere pris enn vi får i vår avtale. (jfr. utgifter på dette for kontoret i Kautokeino).
9. Kontorutstyr – alt kontorutstyr må kjøpes inn inkl. bord, stoler, hyller, datautstyr inkl. skriver, telefoner, kopimaskin, faks m.m.
10. Taxikort – må sende underbilag for attestasjon og retur
11. Det må evt. opprettes egen postboks og det må vurderes om en skal ha eget brevpapir/konvolutter
12. Reiseutgifter – det må beregnes betydelig økning i reiseutgifter mellom ny lokasjon og Oslo både for gen.sekr. og ansatte p.g.a. møtevirksomhet m.v.
13. Aviser/tidsskrifter – det vil bli en del dobbelt opp med aviser og tidsskrifter
14. Bibliotek – det må være et lokalt bibliotek, men alle bøker må registreres i Oslo og sendes til ny lokasjon.
15. Materiell – Det vil bli behov for å ha materiell begge steder og dette vil også medføre en del ekstrakostnader.
16. Bedriftshelsetjeneste – Det må etableres en egen ordning for bedriftshelsetjeneste
17. Kantine – faste driftsutgifter evt. tilbud om kaffe, te

Det har vært kontakt med bispedømmekontoret i Nord-Hålogaland, som er ett av de aktuelle stedene for samlokalisering av samisk avdeling. Kontoret beregner i dag fellesutgifter inkl. husleie å være kr. 90.000 pr. tilsatt. Dette vil for samisk avdeling si en kostnad på kr. 360.000 pr. år. Denne summen vil i vesentlig grad dekke de punktene som det er redegjort for over. Skal samisk avdeling fortsatt være tilknyttet sentralbordet i Kirkerådet medfører dette en investering på ca. kr. 53.000. Dette vil spare en del løpende utgifter på sikt ved at alle telefonsamtaler vil være gratis innad i sekretariatet avhengig av om en sitter i Oslo eller Tromsø.

Videre må det påregnes økte kostnader til reise mellom Tromsø og Oslo. Dette er vanskelig å anslå, men en ekstra reise pr. uke med unntak av ferier og høytider vil ikke være urimelig. Dette vil utgjøre ca. kr. 350.000.

I tillegg til de rene driftskostnadene kommer engangskostnader i forbindelse med flytting. Dette gjelder først og fremst utgifter til inventar og utstyr til kontorene. Her kan det påregnes ca. kr. 20.000 pr. arbeidsplass til sammen kr. 80.000.

Videre kommer kostnader til selve flytting av nødvendig utstyr. Denne bør kunne begrenses da det vesentligste av saksdokumenter finnes elektronisk. Det må også påregnes flyttekostnader for tilsatte. Dette gjelder selve den fysiske flyttingen, men også utgifter til overgangsordninger ved to bopeler, pendling i en periode, støtte til kjøp av ny bolig m.v. Disse utgiftene vil i sin helhet avhenge av hva slags avtaler som fremforhandles med organisasjonen når endelig lokaliseringssted er fastsatt.

Ved en eventuell flytting av sekretariatet er Kirkerådet avhengig av økte tildelinger fra departementet for ekstra utgifter en flytting innebærer.

